

Dagens prekentekst:

Hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst. Men hvordan kan de påkalle en de ikke tror på? Hvordan kan de tro på en de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre uten at noen forkynner? Og hvordan kan de forkynne hvis de ikke er utsendt? Det står jo skrevet: Hvor vakre de er, føttene til dem som bringer godt budskap! Men ikke alle var lydige mot evangeliet. Jesaja sier: Herre, hvem trodde vårt budskap? Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord. (Rom 10,13-17)

Salme: 577 – En såmann går på marken ut

Shalom!

Dere vet hva det betyr? Det er en fredshilsen. *Shalom* er *fred* på hebraisk. Det er slik man sier *hei* til hverandre i Israel, så vidt jeg har forstått - eller *Salam* hvis man snakker arabisk.

Men *Shalom* betyr mye mer enn fravær av krig. *Min fred gir jeg dere*, sa Jesus en gang (Joh 14,27). Han brukte nok ordet *Shalom* og tenkte på den freden som Gud skal gi i sitt rike og i sin fremtid. Et bilde på hva den freden innebærer, finner vi i en profeti av Jesaja om ulven og lammet som beiter sammen (Jes

65,25). Slik skal det bli når Gud skaper alle ting nye, slik skal det være når Guds rike trer frem på jorden og tårene tørkes, gleden bryter ut, rettferdigheten seirer, de sultne blir mett og de syke blir friske.

Eller som Jesus sier det i dagens evangelietekst. Det står skrevet hos evangelisten Markus i det 4. kapitlet:

Jesus sa: «Med Guds rike er det slik: Det er som når en mann har sådd korn i jorden. Han sover og står opp, det blir natt og det blir dag, og kornet spirer og vokser, men han vet ikke hvordan det skjer. Av seg selv gir jorden grøde, først strå, så aks og til sist modent korn i akset. Så snart grøden er moden, svinger han sigden, for høsten er kommet.» Han sa: «Hva skal vi sammenligne Guds rike med? Hvilken lignelse skal vi bruke? Det er som et sennepsfrø. Når det blir sådd, er det mindre enn noe annet frø på jorden, men når det er sådd, vokser det opp og blir større enn alle hagevekster og får så store greiner at himmelens fugler kan bygge rede i skyggen av det.»

(Mark 4,26-34)

Slik lyer det hellige evangelium.

Og her kommer evangeliet på rim, en versjon som jeg har laget selv:

Hva skal vi si om Gud rike?

Hva skal vi likne det med?

*Et sennepsfrø legges i jorden
og blir til et kjempestort tre!*

*Det største av trærne i hagen
hvor småfugl får være i fred.*

Et skyggefullt sted for et rede.

Det vil vi likne det med!

Det er altså slik Guds rike er: Et fredelig og trygt sted for de aller minste og mest sårbare, et sted hvor man kan vokse og bli stor. Et sted for *Shalom*

I dag feirer vi misjonsgudstjeneste. Misjon for oss her i Østenstad, det er blitt konkretisert i et prosjekt som handler om å skape litt tryggere liv for de minste og mest sårbare i Okhaldhunga i Nepal. Vi som har mye å gi og mye å dele, gir penger for å bygge sykehus og for å gi de aller minste barna bedre helse og ernæring. Mange kvinner i Østenstad strikker dessuten varme, myke tepper for å gi de nyfødte en god start og

beskytte dem mot den strenge kulda i Himalaya. Og sammen med helsestell og ernæring, kommer *barmhjertighet* og *nestekjærlighet*. For nepalesere er det ingen selvfølge å bli møtt med omsorg. Ved misjonssykehuset i Okhaldhunga møter de mennesker som har med seg et godt budskap, et kjærlighetens evangelium om Jesus som reiste fattige og utstøtte opp og forkynte at de minste i verden skulle være de største i Guds rike.

Derfor vokser den kristne menigheten i Okhaldhunga blant mennesker som har tatt imot det gode budskapet og begynt å tro på Jesus Kristus som sin venn og frelser.

Dette er vårt misjonsprosjekt i Nepal. I dag støtter vi det på alle de måtene vi kan; ved å informere om det, ved å be for det, ved å gi gaver og strikke tepper. Vi er heldige som har noe å gi, og vi er heldige som får så gode nyheter tilbake om alt som vokser og gror der våre misjonærer sår og planter.

Men misjon skjer også her hjemme. Vi har en visjon i Østenstad menighet: *At Østenstad kirke skal være et åpent hus med mange rom, og at Østenstad menighet skal være inkluderende og preget av nestekjærlighet. Verdierne åpen, inkluderende og nestekjærlighet* er verdier som skal lede oss i arbeidet. Hvorfor

det? Fordi menigheten og kirken er en bit av Guds rike! Vår menighet er en gren på det kjempestore treet som strekker seg mot himmelen og ut over verden, alt sammen et resultat av det frøet som en gang ble sådd da Jesus kom som menneske til menneskeheten. Han var hvetekornet som ble lagt i jorden for å dø og bære rik frukt. Vi er frukten. Vi og vår menighet er det *målet* Jesus hadde for øye da han gikk omkring og forkynte Guds rike.

Menigheten er et *mål*, men som menighet har vi også et *misjonsoppdrag*, og vårt oppdrag er å møte våre medmennesker her i soknet med nestekjærlighet og inkludere dem i et åpent fellesskap med plass for alle slags mennesker. For kirken er som et *hjem* hvor vi er Guds barn som skal få leve og vokse trygt i troen på Jesus.

Men et hjem er også et sted hvor barn vokser opp og *utrustes til resten av livet*. I vår menighet gjør vi det ved å lære barna om Bibelens budskap og forkynne den oppstandne Jesus Kristus til store og små. For hvis vi ikke forteller om Jesus, hvordan kan man da tro på ham? (Rom 10,14) Og hvem vet hvordan det går med de barna som vokser opp her i kirken; kanskje får noen av dem lyst til å reise ut i verden og fortelle om Jesus til mennesker

som aldri har hørt om ham? Det ville vært fint, eller som Paulus sa det da han siterte profeten Jesaja: «Hvor vakre de er, føttene til dem som bringer godt budskap!»

Å være kirke er å være et hjem hvor mennesker utrustes til tjeneste og blir disipler som kan gå ut i verden på vakre føtter! Men det er også et hjem hvor vi ganske enkelt får lov til å være Guds barn og være som småfuglene som finner ly og beskyttelse i det kjempestore treet som Gud har plantet i sin hage. Et slikt sted ønsker jeg at Østenstad menighet skal være for alle som kommer hit, og et slikt hjem håper jeg de får oppleve i menigheten som nå vokser frem rundt sykehuset i Okhaldhunga.

Og enten Gud skaper sitt rike her eller i Okhaldhunga, så er vi grener på det samme treet, bundet sammen gjennom troen på ham som døde for oss og sto opp for oss. Så -

Hva skal vi si om Guds rike?

Et frø som blir sådd på Guds jord,

det minste av alle han skapte

skal vokse ved Skaperens ord.

Hva skal vi si om Guds rike?

Et tre som har røtter ved vann

*og grener som strekkes mot himlen
og ut over riker og land.*

*Guds rike er frøet som såddes
i hjertet til liten og stor.*

*Guds rike er frukten som høstes
blant alle som tror på Guds ord.*

Hva skal vi si om Guds rike?

*At det som er smått kan bli stort,
at den som er minst her i verden
er størst i det land Gud har gjort.*

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige ånd, som var, er og
blir én sann Gud fra evighet og til evighet!